

eul_wid: dmk-aa

Μητροδόωρος ὁ Χῖος · Metrodorus of Chios

Testimonies

Μαρτυρίαι

Period: Κλασική Classical
Dialect: Φιλοσοφική Ἀττική Attic Philosophical
Domain: Φιλοσοφία Philosophy
Format: Συναγωγή Collection
Affiliation: Atomist

- ¹ CLEM. Strom. I 64 [II 41, 1 St.] (D. 244. 601) Δημοκρίτου δὲ ἀκουσται Πρωταγόρας ὁ Ἀβδηρίτης καὶ Μ. ὁ Χῖος, οὗ Διογένης ὁ Σμυρναῖος, οὗ Ἀνάξαρχος, τούτου δὲ Πύρρων, οὗ Ναυσιφάνης· τούτου φασὶν ἔνιοι μαθητὴν Ἐπίκουρον γενέσθαι. SUID. s. v. Πύρρων ... διήκουσε Βρύσωνος ... εἶτα Ἀναξάρχου τοῦ Μητροδώρου μαθητοῦ τοῦ Χίου, οὗ διδάσκαλος ἦν Μητροδόωρος ὁ Ἀβδηρίτης.
- ^{1a} ATHEN. III 100 D μνημονεύει τῆς μήτρας καὶ Ἀντιφάνης ἐν Φιλομήτορι [fr. 220 II 108 K.] οὕτως· ἔμμητρον ἂν ἦι τὸ ξύλον, βλάστην ἔχει μητρόπολις ἐστίν, οὐχὶ πατρόπολις <πόλις>· μήτραν τινὲς πωλοῦσιν ἥδιστον κρέας· Μητρᾶς ὁ Χῖός ἐστι τῷ δήμῳ φίλος.
- ² AĒT. I 3, 17 (D. 285) Μ. Θεοκρίτου Χῖος τὰ ἀδιαίρετα καὶ τὸ κενόν (ἀρχὰς εἶναι). SUID. Θεόκριτος Χῖος ῥήτωρ μαθητὴς Μητροδώρου τοῦ Ἰσοκρατικοῦ.
- ³ THEOPHR. Phys. Opin. fr. 8 [Simpl. Phys. 28, 27] καὶ Μ. δὲ ὁ Χῖος ἀρχὰς σχεδόν τι τὰς αὐτὰς τοῖς περὶ Δημόκριτον ποιεῖ, τὸ πλήρες καὶ τὸ κενὸν τὰς πρώτας αἰτίας ὑποθέμενος, ὧν τὸ μὲν ὄν, τὸ δὲ μὴ ὄν εἶναι· περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἰδίαν τινὰ ποιεῖται τὴν μέθοδον.
- ⁴ [PLUT.] Strom. 11 (D. 582) Μ. ὁ Χῖος αἰδίδιον εἶναι φησι τὸ πᾶν, ὅτι εἰ ἦν γενητόν, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἂν ἦν· ἄπειρον δέ, ὅτι αἰδίδιον· οὐ γὰρ ἔχειν ἀρχὴν ὅθεν ἤρξατο οὐδὲ πέρας οὐδὲ τελευτήν· ἀλλ' οὐδὲ κινήσεως μετέχειν τὸ πᾶν. κινεῖσθαι γὰρ ἀδύνατον μὴ μεθιστάμενον· μεθίστασθαι δὲ ἀναγκαῖον ἦτοι εἰς πλήρες ἢ εἰς κενόν. *** πυκνούμενον δὲ τὸν ἀέρα ποιεῖν νεφέλας εἶτα ὕδωρ, ὃ καὶ κατιὸν ἐπὶ τὸν ἥλιον σβεννύναι αὐτόν, καὶ πάλιν ἀραιούμενον ἐξάπτεσθαι χρόνῳ δὲ πήγνυσθαι τῷ ξηρῷ τὸν ἥλιον καὶ ποιεῖν ἐκ τοῦ λαμπροῦ ὕδατος ἀστέρας, νύκτα τε καὶ ἡμέραν ἐκ τῆς σβέσεως καὶ ἐξάψεως καὶ καθόλου τὰς ἐκλείψεις ἀποτελεῖν.
- ⁵ SIMPL. Phys. 1121, 21 ἀπ' ἀρχῆς δὲ χρόνου δοκοῦσι λέγειν γεγονέναι τὸν κόσμον Ἀναξαγόρας τε καὶ Ἀρχέλαος καὶ Μ. ὁ Χῖος.
- ⁶ AĒT. I 5, 4 (D. 292) Μ. ὁ καθηγητὴς Ἐπικούρου φησὶν ἄτοπον εἶναι ἐν μεγάλῳ πεδίῳ ἓνα στάχυν γεννηθῆναι καὶ ἓνα κόσμον ἐν τῷ ἀπείρῳ. ὅτι δὲ ἄπειροι κατὰ τὸ πλῆθος, δηλὸν ἐκ τοῦ ἄπειρα τὰ αἰτία εἶναι. εἰ γὰρ ὁ κόσμος πεπερασμένος, τὰ δ' αἰτία πάντα ἄπειρα, ἐξ ὧν ὅδε ὁ κόσμος γέγονεν, ἀνάγκη ἀπείρους εἶναι· ὅπου γὰρ τὰ αἰτία ἄπειρα, ἐκεῖ καὶ τὰποτελέσματα. αἰτία δὲ ἦτοι αἱ ἄτομοι ἢ τὰ στοιχεῖα.

- ⁷ ΑἸΤ. II 1, 3 (D. 327) ... Διογένης, Λεύκιππος, Δημόκριτος, Ἐπίκουρος καὶ ὁ τούτου καθηγητὴς Μ. ἀπείρους κόσμους ἐν τῷ ἀπείρῳ κατὰ πᾶσαν περιαγωγὴν sc. γίγνεσθαι καὶ φθεῖρεσθαι.
- ⁸ SIMPL. Phys. 648, 14 καὶ ἔξω τοῦ κόσμου [κενὸν εἶναι], ὅπερ δῆλον ὅτι τόπος μὲν οὐκ ἂν εἴη, αὐτὸ δὲ καθ' αὐτὸ ὑφέστηκε. ταύτης δὲ τῆς δόξης γέγονε καὶ Μ. ὁ Χῖος.
- ⁹ ΑἸΤ. II 17, 1 (D. 346) Μ. ἅπαντας τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας ὑπὸ τοῦ ἡλίου προσλάμπεσθαι.
- ¹⁰ — —18, 2 (D. 347) Μ. τῶν ὁρώντων ὀφθαλμῶν μετὰ δέους καὶ καταπλήξεως εἶναι στιλβηδόνας [τοὺς Διοσκούρους].
- ¹¹ — —20, 8 (D. 349b 10) Παρμενίδης καὶ Μ. πύρινον ὑπάρχειν τὸν ἥλιον.
- ¹² — —27, 5 (D. 358) Θαλῆς πρῶτος ἔφη ὑπὸ τοῦ ἡλίου φωτίζεσθαι ... Μ. ὁμοίως.
- ¹³ —III 1, 3 (D. 365) Μ. διὰ τὴν πάροδον τοῦ ἡλίου [γίνεσθαι τὸν γαλαξίαν]· τοῦτον γὰρ εἶναι τὸν ἡλιακὸν κύκλον.
- ¹⁴ — —2, 10 (D. 367) Μ. τὴν εἰς τὰ νέφη τοῦ ἡλίου βίαιον ἔμπτωσιν πολλάκις σπινθηρίζειν.
- ¹⁵ — —3, 3 (D. 368) Μ. ὅταν εἰς νέφος πεπηγὸς ὑπὸ πυκνότητος ἐμπέσῃ πνεῦμα, τῇ μὲν συνθραύσει τὸν κτύπον ἀποτελεῖ, τῇ δὲ πληγῇ καὶ τῷ σχισμῷ διαυγάζει, τῇ δ' ὀξύτητι τῆς φορᾶς προσλαμβάνον τὴν ἀπὸ τοῦ ἡλίου θερμότητα κεραυνοβολεῖ, τοῦ δὲ κεραυνοῦ τὴν ἀσθένειαν εἰς πρηστῆρα περιίστησιν.
- ¹⁶ — —4, 3 (D. 371) Μ. ἀπὸ τῆς ὑδατώδους ἀναφορᾶς ἐπὶ τοῦ ἀέρος συνίστασθαι τὰ νέφη.
- ¹⁷ — —5, 12 (D. 374) Μ. ὅταν διὰ νεφῶν ἥλιος διαλάμψῃ, τὸ μὲν νέφος κυανίζειν, τὴν δ' αὐγὴν ἐρυθραίνεισθαι. SCHOL. ARAT. p. 516 Maab (D. 231) Μ. τὴν ἱρὶν αἰτιολογῶν φησιν· ὅταν ἐξ ἐναντίας τῷ ἡλίῳ ἐνσταθῇ νέφος πεπυκνωμένον, τῆνικαῦτα ἐμπίπτουσης τῆς αὐγῆς τὸ μὲν νέφος φαίνεται κυανοῦν διὰ τὴν κρᾶσιν, τὸ δὲ περιφαινόμενον τῇ αὐγῇ φοινικοῦν, τὸ δὲ ὄν κάτω λευκόν. τοῦτο εἶναι ἔθεσαν ἡλιακὸν φέγγος.
- ¹⁸ — —7, 3 (D. 375) Μ. ὑδατώδους ἀναθυμιάσεως διὰ τὴν ἡλιακὴν ἔκκαυσιν γίνεσθαι ὁρμὴν πνευμάτων θείων· τοὺς δὲ ἐτησίας πνεῖν τοῦ πρὸς ταῖς ἄρκτοις παχυνθέντος ἀέρος ὑποχωροῦντι τῷ ἡλίῳ κατὰ τὴν θερὴν τροπὴν ἐπισυρρέοντος.
- ¹⁹ ALEX. Meteor. p. 67, 17 [59 A 90]. ΑἸΤ. III 16, 5 (D. 382) Μ. διὰ τὸ διηθεῖσθαι διὰ τῆς γῆς μετεληφέναι τοῦ περὶ αὐτὴν παχέος καθάπερ τὰ διὰ τῆς τέφρας ὑλίζόμενα.
- ²⁰ ΑἸΤ. III 9, 5 (D. 376) Μ. τὴν μὲν γῆν ὑπόστασιν εἶναι καὶ τρύγα τοῦ ὕδατος, τὸν δὲ ἥλιον τοῦ ἀέρος.
- ²¹ — —15, 6 (D. 380) Μ. μηδὲν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ σῶμα κινεῖσθαι, εἰ μή τις προώσειεν ἢ καθελκύσειε κατ' ἐνέργειαν. διὸ μηδὲ τὴν γῆν ἄτε δὴ κειμένην φυσικῶς κινεῖσθαι, τόπους δὲ τινὰς αὐτῆς *** νοστεῖν τοῖς ἄλλοις. SENECA. N. quaest. VI 19, 1. 2 Metrodorum Chium ... audiamus ... dicit: 'quomodo cum in dolii cantant os, vox illa per totum cum quadam discussione percurrit ac resonat et tam leviter mota tamen circumit non sine tactu eius tumultuque, quo inclusa est: sic speluncarum sub terra pendentium vastitas habet aera suum, quem simul alius superne incidens percussit, agitat non aliter quam illa, de quibus paulo ante retuli, inania indito clamore sonuerunt'.
- ²² —IV 9, 1 (D. 396) Δημόκριτος, Μ., Πρωταγόρας, Πλάτων ψευδεῖς εἶναι τὰς αἰσθήσεις.
- ²³ EPIPHAN. adv. haer. III 2, 9 (D. 590, 35) Μ. ὁ Χῖος ἔφη μηδένα μηδὲν ἐπίστασθαι, ἀλλὰ ταῦτα, ἃ δοκοῦμεν γινώσκειν, ἀκριβῶς οὐκ ἐπιστάμεθα οὐδὲ ταῖς αἰσθήσεσι δεῖ προσέχειν· δοκῇσι γὰρ ἔστι τὰ πάντα.
- ²⁴

ARISTOCL. b. Eus. P. E. XIV 20, 1 ἔνιοι μέντοι φασὶ καὶ τὸν Ὅμηρον αἰνίττεσθαι τὸ τοιοῦτο πάντων ἀποφαίνοντα τὸν Ὠκεανὸν ἀρχήν, ὡς ἐν ῥύσει τῶν πραγμάτων ὄντων· ὧν δ' ἴσμεν ἔοικε μὲν καὶ Μ. ὁ Χῖος τὸ αὐτὸ τοῦτο λέγειν, οὐ μὴν ἀλλ' ἀντικρύς γε Πρωταγόρας ὁ Ἀβδηρίτης.

- ²⁵ SEXT. adv. math. VII 87. 88 οὐκ ὀλίγοι δὲ ἦσαν ... οἱ καὶ τοὺς περὶ Μητρόδωρον καὶ Ἀνάξαρχον, ἔτι δὲ Μόνιμον, φήσαντες ἀνηιρηκέναι τὸ κριτήριον, ἀλλὰ Μητρόδωρον μὲν ὅτι εἶπεν· ‘οὐδὲν ἴσμεν οὐδ’ αὐτὸ τοῦτο ἴσμεν ὅτι οὐδὲν ἴσμεν’. PHILODEM. Rhet. fr. inc. 3, 1 (II 169 Sudhaus) οὐ γὰρ ἂν κατ’ Α <ν> αἷα <γόραν φ> ἦσαι τις ἀκολουθῶ <ς πᾶν> ὑπάρχειν ἐν παντ <ὶ οὐδ’ ἂν> κατὰ τὸ <ν> Χεῖον Μητ <ρᾶν> ὁμολογῶι τῶι μὴ <εἰδέ> ναι μηδ’ αὐτὸ τοῦτο.